REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3207/2025-27

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda dr. sc. Ljiljani Matuško Antonić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Katarine Lemeš, iz Zagreba, Ulica Ivana Lackovića Croate 24, OIB: 07061131500, zastupana po odvjetnicima Davoru Eteroviću, Mislavu Šarcu, Ivanu Topiću, Petru Markoviću, Maji Leko Krznar i Mirni Šmit, iz Odvjetničkog društva Eterović, Šarac i Topić j.t.d. iz Zagreba, Trnjanska cesta 69, protiv tuženika Privredna banka Zagreb, d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Leko i partneri, Zagreb, Domagojeva 18, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 08. rujna 2026. godine, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Petra Marković, odvjetnika i punomoćnice tuženika Đine Lukac Novaković, odvjetnice, dana 23. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojim zahtjeva s osnova valutne klauzule isplatu iznosa u visini od 12.618,55 EUR zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana dospijeća do 31. prosinca 2007. godine po stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna, a od 1. siječnja 2023. godine do 31.prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te od 1. siječnja 2024. godine po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje

posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, i to:

- na iznos od 2,94 EUR tekućom od 01.08.2007.g. pa do isplate,
- na iznos od 5,27 EUR tekućom od 01.09.2007.g. pa do isplate,
- na iznos od 1,05 EUR tekućom od 04.12.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 0,86 EUR tekućom od 03.01.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 9,44 EUR tekućom od 02.02.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 16,48 EUR tekućom od 04.03.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 8,67 EUR tekućom od 03.05.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 8,67 EUR tekućom od 03.05.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 5,61 EUR tekućom od 03.06.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 10,11 EUR tekućom od 01.07.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 1,17 EUR tekućom od 01.08.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 1,67 EUR tekućom od 01.09.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 6,95 EUR tekućom od 01.10.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 51,16EUR tekućom od 01.11.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 21,34 EUR tekućom od 01.12.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 53,16 EUR tekućom od 01.01.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 58,03 EUR tekućom od 01.02.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 60,16 EUR tekućom od 01.03.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 53,46 EUR tekućom od 01.04.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 54,52 EUR tekućom od 01.05.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 45,79 EUR tekućom od .06.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 38,34 EUR tekućom od 01.07.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 40,01 EUR tekućom od 01.08.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 44,30 EUR tekućom od 01.09.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 43,82 EUR tekućom od 01.10.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 39,72 EUR tekućom od 01.11.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 47,39 EUR tekućom od 01.12.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 61,98 EUR tekućom od 02.02.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 59,36 EUR tekućom od 27.02.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 58,05 EUR tekućom od 09.03.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 71,25 EUR tekućom od 01.04.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 68,71 EUR tekućom od 01.05.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 109,17 EUR tekućom od 01.07.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 91,03 EUR tekućom od 30.07.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 101,66 EUR tekućom od 03.08.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 114,55 EUR tekućom od 02.10.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 114,55 EUR tekućom od 02.10.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 101,61 EUR tekućom od 03.11.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 136,97 EUR tekućom od 02.12.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 157,60 EUR tekućom od 04.01.2011.g. pa do isplate,

- na iznos od 141,94 EUR tekućom od 02.02.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 145,34 EUR tekućom od 02.03.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 134,08 EUR tekućom od 02.04.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 138,53 EUR tekućom od 04.05.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 179,34 EUR tekućom od 03.06.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 171,39 EUR tekućom od 03.07.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 244,47 EUR tekućom od 05.08.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 226,25 EUR tekućom od 03.09.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 182,98 EUR tekućom od 03.11.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 182,07 EUR tekućom od 08.11.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 185,95 EUR tekućom od 22.12.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 198,35 EUR tekućom od 03.02.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 198,35 EUR tekućom od 03.02.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 198,24 EUR tekućom od 03.03.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,31 EUR tekućom od 25.04.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 199,53 EUR tekućom od 02.06.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 193,96 EUR tekućom od 01.07.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,55 EUR tekućom od 01.08.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 191,71 EUR tekućom od 24.08.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 181,75 EUR tekućom od 14.09.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 183,74 EUR tekućom od 03.10.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 194,87 EUR tekućom od 15.11.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 192,94 EUR tekućom od 11.12.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 194,76 EUR tekućom od 04.01.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 185,81 EUR tekućom od 17.03.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 185,81 EUR tekućom od 17.03.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 175,28 EUR tekućom od 18.06.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 173,93 EUR tekućom od 07.07.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 173,93 EUR tekućom od 07.07.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 175,09 EUR tekućom od 07.08.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 182,38 EUR tekućom od 11.09.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 186,21 EUR tekućom od 16.10.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 187,90 EUR tekućom od 08.11.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,15 EUR tekućom od 13.12.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 187,37 EUR tekućom od 15.01.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 199,36 EUR tekućom od 04.03.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 182,17 EUR tekućom od 10.04.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 182,17 EUR tekućom od 10.04.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 182,17 EUR tekućom od 10.04.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 180,47 EUR tekućom od 01.05.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 176,56 EUR tekućom od 06.06.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 179,16 EUR tekućom od 01.07.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 184,85 EUR tekućom od 01.08.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 189,00 EUR tekućom od 01.09.2014.g. pa do isplate,

- na iznos od 188,06 EUR tekućom od 01.10.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 192,02 EUR tekućom od 01.11.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 194,79 EUR tekućom od 01.12.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 193,32 EUR tekućom od 01.01.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.02.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.03.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.04.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.05.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.06.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 02.07.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.08.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.09.2015.g. pa do isplate,
- na iznos od 195,29 EUR tekućom od 01.10.2015.g. pa do isplate.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim zahtjeva s osnova preplaćene kamate isplatu iznosa u visini od 7.876,47 EUR sa zateznom kamatom tekućom od dana dospijeća do 31. prosinca 2007. godine po stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01. siječnja 2008. godine do 31. srpnja 2015. godine prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. godine pa do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna, a od 1. siječnja 2023. godine do 31.prosinca 2023. godine po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvoga kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena te od 1. siječnja 2024. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, i to:

- na iznos od 58,36 EUR tekućom od 01.09.2007.g. pa do isplate,
- na iznos od 57,35 EUR tekućom od 02.10.2007.g. pa do isplate,
- na iznos od 57,24 EUR tekućom od 03.11.2007.g. pa do isplate,
- na iznos od 57,84 EUR tekućom od 04.12.2007.g. pa do isplate,
- na iznos od 57,82 EUR tekućom od 03.01.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 67,90 EUR tekućom od 02.02.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 115,63 EUR tekućom od 04.03.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 113,78 EUR tekućom od 03.05.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 113,78 EUR tekućom od 03.05.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 113,05 EUR tekućom od 03.06.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 114,12 EUR tekućom od 01.07.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 112,00 EUR tekućom od 01.08.2008.g. pa do isplate,

- na iznos od 112,12 EUR tekućom od 01.09.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 113,37 EUR tekućom od 01.10.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 123,86 EUR tekućom od 01.11.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 116,79 EUR tekućom od 01.12.2008.g. pa do isplate,
- na iznos od 124,34 EUR tekućom od 01.01.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 118,77 EUR tekućom od 01.02.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 119,25 EUR tekućom od 01.03.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 117,74 EUR tekućom od 01.04.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 117,98 EUR tekućom od 01.05.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 116,02 EUR tekućom od 01.06.2009.g.pado isplate,
- na iznos od 114,34 EUR tekućom od 01.07.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 117,93 EUR tekućom od 01.08.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 118,92 EUR tekućom od 01.09.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 118,81 EUR tekućom od 01.10.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 117,86 EUR tekućom od 01.11.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 119,63 EUR tekućom od 01.12.2009.g. pa do isplate,
- na iznos od 123,00 EUR tekućom od 02.02.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 125,69 EUR tekućom od 27.02.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 125,37 EUR tekućom od 09.03.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 128,51 EUR tekućom od 01.04.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 127,91 EUR tekućom od 01.05.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 137,51 EUR tekućom od 01.07.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 133,20 EUR tekućom od 30.07.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 132,21 EUR tekućom od 03.08.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 135,19 EUR tekućom od 02.10.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 135,19 EUR tekućom od 02.10.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 132,20 EUR tekućom od 03.11.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 114,68 EUR tekućom od 02.12.2010.g. pa do isplate,
- na iznos od 118,57 EUR tekućom od 04.01.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 115,61 EUR tekućom od 02.02.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 116,25 EUR tekućom od 02.03.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 114,13 EUR tekućom od 02.04.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 114,97 EUR tekućom od 04.05.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 103,57 EUR tekućom od 03.06.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 102,30 EUR tekućom od 03.07.2011g. pa do isplate,
- na iznos od 113,95 EUR tekućom od 05.08.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 90,96 EUR tekućom od 03.09.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,31 EUR tekućom od 03.11.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,19 EUR tekućom od 08.11.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,70 EUR tekućom od 22.12.2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 87,32 EUR tekućom od 03.02.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 87,32 EUR tekućom od 03.02.2012.g pa do isplate,
- na iznos od 87,30 EUR tekućom od 25.04.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,92 EUR tekućom od 25.04.2012.g. pa do isplate,

- na iznos od 87,47 EUR tekućom od 02.06.2012.g pa do isplate
- na iznos od 86,74 EUR tekućom od 01.07.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,95 EUR tekućom od 01.08.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,45 EUR tekućom od 24.08.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,15 EUR tekućom od 14.09.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,41 EUR tekućom od 03.10.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,86 EUR tekućom od 15.11.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,61 EUR tekućom od 11.12.2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,85 EUR tekućom od 04.01.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,68 EUR tekućom od 17.03.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,68 EUR tekućom od 17.03.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 84,31 EUR tekućom od 18.06.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 84,13 EUR tekućom od 07.07.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 84,13 EUR tekućom od 07.07.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 84,28 EUR tekućom od 07.08.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,23 EUR tekućom od 11.09.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,73 EUR tekućom od 16.10.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,95 EUR tekućom od 08.11.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 86,90 EUR tekućom od 13.12.2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 85,88 EUR tekućom od 15.01.2014.g. pa do isplate,
- na iznos od 87,45 EUR tekućom od 04.03.2014.g. pa do isplate.

III. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, isplatiti tužiteljici Katarini Lemeš, iz Zagreba, Dankovečka ulica 7, iznosu visini od 9.040,86 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 01. listopada 2015. godine do 31.12.2022. godine po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. godine pa do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu kojim tužiteljica zahtjeva na ime razlike glavnice isplatu iznosa u visini od 7.073,10 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 28.04.2016. godine pa do 31.12.2022. godine po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01.01.2023. godine pa do 31.12.2023. godine po kamatnoj stopi koja

se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

V. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, naknaditi tužiteljici Katarini Lemeš, iz Zagreba, Dankovečka ulica 7, parnični trošak u iznosu od 3.725,31 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 23. listopada 2026. godine pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je sklopila s tuženikom Ugovor o kreditu broj 9012567328 dana 05. lipnja 2007. godine (dalje: Ugovor o kreditu), temeljem kojeg je tužiteljici odobren i isplaćen kredit u visini iznosa od 164.057,87 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste tuženika važeće na dan korištenja kredita. Nadalje navodi da je ugovorena kamatna stopa u visini od 4,20% godišnje koja je promjenjiva sukladno odluci tuženika o kreditiranju građana. Tužiteljica ističe kako je ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi odlukom banke ovdje tuženika neodređena, neodrediva i nerazumljiva potrošaču, ovdje tužiteljici, i kao takva je tužiteljicu dovela u neravnopravan položaj budući se o istoj nije pregovaralo, a o promjeni kamatne stope je tuženik kao banka odlučivao samostalno bez utjecaja potrošača ovdje tužiteljice. Navodi kako se radi o tipskoj odredbi banke koja je unaprijed formulirana u standardnim ugovorima o kreditu. Ističe kako navedena neravnopravnost i neravnoteža čini ugovornu odredbu nepoštenom i kao takvu ništetnom sukladno čl 81. i čl. 87 Zakona o zaštiti potrošača. Nadalje navodi da je tuženikovo postupanje ocijenjeno kao nedopušteno a što je utvrđeno presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012, potvrđenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-7129/13 i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Revr-249/14. Tužiteljica ističe kako je Ugovorom o kreditu ugovoreno čl. 7. da je rok otplate kredita 360 mjeseci te otplata je ugovorena u 360 jednakih mjesečnih anuiteta plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju CHF tečajne liste banke važeće na dan plaćanja prema otplatnoj tablici koja je sastavni dio Ugovora o kreditu. Ističe da je citirana odredba čl. 7. Ugovora o kreditu ništetna što je utvrđeno presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P1401/2012 koja je presuda potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6637/17. Navodi da tužiteljica kao ugovorna stranka nije mogla utjecati na navedenu odredbu o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo već je ista sadržana u tipskom

ugovoru te joj nisu predočene niti informacije koje sadrže točne, nedvosmislene, jasne i razumljive kriterije na temelju kojih bi kao potrošač mogla razumijete i predvidjeti ekonomske posljedice koje za nju proizlaze kao potrošača. Ističe kako nije upozorena na rizike vezane uz "valute utočišta" koji ne postoji kod valutne klauzule u valuti EUR, te da isto predstavlja sigurno ulaganje samo za banke ali ne i za potrošače. Navodi da ugovorna odredba o valutnoj klauzuli uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača, a što je utvrđeno citiranom odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Tužiteljica nadalje navodi da je sklopila Aneks Ugovoru o kreditu kojim je izmijenjena valutna klauzula, kamatna stopa i iznos preostale neotplaćene glavnice, ali samim sklapanjem Aneksa Ugovora o kreditu tužiteljica nije izgubila pravni interes za vođenje ovog postupka radi utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli kojom je glavnica vezana uz valutu u CHF i ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi odlukom tuženika. Navodi kako je prilikom provedbe konverzije utvrđeno da je nova glavnica na dan 30.09.2015. godine iznosila 86.339,86 EUR/ 659.420,72 kn dok prema početnom otplatnom planu ako sud utvrdi ništetnosti ugovornih odredbi koje su predmet spora uzevši početni tečaj i početnu kamatnu stopu navedena glavnica bi na dan konverzije iznosila 606.128,46 kn. Tužiteljica ističe da je prijevremeno otplatila kredit dana 27.04.206. godine pa slijedom navedenog potražuje razliku glavnice u visini iznosa od 53.292,26 kn s kamatama tekućim od dana isplate kredita pa do dana isplate razlike. Tužiteljica predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupaka sa zateznom kamatom tekućom do dana presuđenja do dana isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare, ne osporava da je s tužiteljicom sklopio Ugovor o kreditu kako to navodi tužiteljica u tužbi. Tuženik ističe da se u konkretnom slučaju ne radi o parnici za naknadu štete već o parnici radi utvrđenja i stjecanja bez osnova pa se tužiteljica neosnovano poziva na utvrđenja i odluke iz kolektivnog spora. Navodi kako Ugovor o kreditu u cijelosti je prestao postojati sklapanjem Dodatka ugovora o kreditu, isti više nije pravno na snazi pa je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan budući da tužiteljica na temelju toga ugovora koji više ne postoji ne može osnovano potraživati bilo što od tuženika kao banke jer su sva plaćanja obuhvaćena novim ugovorom o kreditu. Ističe da pravna osnova može biti samo novi Ugovor o kreditu dočim tužiteljica zasniva tužbeni zahtjeva na Ugovoru o kreditu koji više ne egzistira i ne postoji. Ističe kako nije zabranjeno ugovaranje promjenjive kamatne stope već je Zakonom o potrošačkom kreditiranju kojim se uređuje prava i obveze vjerovnika i dužnika propisano da korisnicima kredita, kao dužnicima, jedino je omogućeno prihvatiti ili ne prihvatiti konverziju kredita denominiranih u CHF. Ističe da je sklapanje Dodatka Ugovora o kreditu za tuženika državna prisilna mjera te je citiranim Zakonom propisano da se konverzija treba izvršiti na način i sa svrhom da se u obračun uključe sva plaćanja od početka trajanja kredita i to plaćanja preračunata kao da je kredit početno bio u EUR uključujući kamate. Tuženik nadalje navodi kako je tužiteljica prihvatila konverziju i potpisom Dodatka Ugovora o kreditu prestalo je bilo kakvo potraživanje tužiteljice po ugovoru u CHF pa ista više nema i ne može imati pravni interes bilo kakvih potraživanja odnosno daljnji pravni interes za nastavak ovog postupka imajući u vidu čl. 19.e stavak 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. U odnosu na preplaćene iznose tuženik ističe da se preplata priznaje potrošaču na ime plaćanja budućih obroka koji će dospijevati, a ne tretiraju se kao umanjenje glavnice, time da se preplata može koristiti na način da se kod plaćanja budućeg obroka odnosno anuiteta iznos do najviše 50% može zatvoriti preplatom sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi. Ističe kako je tužiteljica potpisom Dodatka Ugovora o kreditu a kojim je nesporno izvršena konverzija ugovora sama

prihvatila i priznala da joj je prilikom obračuna konverzije obuhvaćena ukupna masa sredstava tj. sve uplate po svim osnovama koje je do tada izvršavala pa tako i uplate po osnovi kamate, a što nesporno proizlazi iz čl. 3. i čl. 4. Dodatka Ugovora o kreditu. Navodi da nakon ovako izvršene konverzije, usvajanje tužbenog zahtjeva kako ga je postavila tužiteljica zapravo znači dvostruku naplatu jer je tuženik konverzijom priznao i obračunao uplate - "preplatu" a na temelju presude u ovoj pravnoj stvari ako sud usvoji tužbeni zahtjev taj iznos bi tužiteljica ponovno naplatila s osnove kamate. Tuženik tvrdi kako ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je ugovorena Ugovorom o kreditu nije ništetna budući se o istoj pojedinačno pregovaralo, da je tuženik putem svojih djelatnika upoznao tužiteljicu s rizikom eventualnog rasta tečaja u CHF u odnosu na kunu, da je tužiteljica bila upoznata sa svim rizicima koji mogu utjecati na visinu anuiteta kroz razdoblje korištenja kredita i da je Hrvatska narodna banka upozoravala javnost na moguće oscilacije u tečaju kune prema tečaju CHF pa je riječ o općepoznatoj činjenici koja tužiteljici nije mogla ostati nepoznata. Navodi kako je valutna klauzula izričito dopuštena i predviđena odredbama Zakona o obveznim odnosima, i to nije "nečija špekulacija" već se radi o politici monetarne vlasti te uvjetovanosti valutnom strukturom štednih depozita velike većine hrvatskih štediša. Tuženik detaljno obrazlože u odgovoru na tužbu razloge zbog kojih je dopušteno ugovaranje valutne klauzule pozivom na odredbe čl. 22. i 26. Zakona o obveznim odnosima. U odnosu na promjenjivu kamatnu stopu navodi da su tužiteljica i tuženik kao ugovorne strane na jasan i nedvojben način izrazile svoju volju u pogledu promjenjive kamatne stope dok je pitanje spora nastalo u pogledu činjenice da se ta stopa mijenja sukladno Odlukama banke jer je na taj način banka u jednostrano povoljnijem položaju u odnosu na korisnika kredita. Tuženik osporava osnov i visinu tužbenog zahtjev u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, navodi da se stranke nisu dogovorile da bi kamatna stopa bila fiksna za slučaj da su znale da odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi nije valjana. Navodi da je Ugovor o kreditu solemniziran te ima snagu javnobilježničkog akta pa obzirom na činjenicu solemnizacije isti je odraz stvarne volje ugovornih strana. Ističe kako odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na koju se poziva tužiteljica nije utvrđeno da bi bila ništetna ugovorna odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi, da ugovorna odredba kojom se banka ovlašćuje mijenjati kamatnu stopu nije sama po sebi nepoštena, niti je obveza temeljem takve kamate neodrediva, a ugovorena kamatna stopa nije viša od zakonom dozvoljene. Tuženik detaljno obrazlaže razloge zbog kojih se mijenjala kamatna stopa tijekom ugovornog razdoblja. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troškova postupka.

3. Nakon provedenog dokaznog postupka sud je presudom poslovni broj P-498/2023-8 od 16. srpnja 2024. godine usvoji tužbeni zahtjev tužitelja. Povodom žalbe tuženika presudom Županijskog suda u Sisku poslovni broj Gž-1022/2024-3 od 23. travnja 2025. godine potvrđena je presuda ovog suda u točkama I., III. i IV. izreke presude, dočim je rješenjem Županijskog suda u Sisku poslovni broj Gž-1022/2024-3 od 23. travnja 2025. godine ukinuta presuda ovog suda poslovni broj P-498/2023-8 od 16. srpnja 2024. godine pod točkom II. V., VI. i VII. izreke i u tom dijelu predmet je vraćen na ponovni postupak. Županijski sud u Sisku u obrazloženju svoje odluke u bitnom navodi da je pogrešno stajalište prvostupanjskog suda da zbog ništetnosti ugovornih odredbi u osnovnom Ugovoru, bez obzira na sklapanje Dodatka ugovora o kreditu, tužiteljica ima pravo na "potpunu restituciju", odnosno isplatu sve razlike anuiteta između plaćenih iznosa i početno ugovorene kamatne stope i početnog tečaja CHF kao da Dodatak ugovoru nije sklopljen. Nadalje se navodi da je ovaj sud zauzeo nepravilno pravno stajalište da konverzija ne poništava pravne učinke osnovnog Ugovora koji je bio na snazi do dana konverzije, kao i stajalište ovog suda da tužiteljica ima pravo na razlike anuiteta s obzirom na početnu ugovorenu kamatnu stopu (bez kasnijih izmjena) i ugovorenu valutnu klauzulu u

CHF sve do dana izvršene konverzije kao da Dodatka ugovora nije bilo. Ističe se da takvo stajalište drugostupanjski sud ne prihvaća i smatra da bi o pitanju isplate u slučaju konvertiranih kredita valjalo prihvatiti pravno stajalište izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-586/19 od 21. prosinca 2022. godine i da je potrebno utvrditi ima li tužiteljica pravo na isplatu preplaćenog iznosa, temeljem odredbi Ugovora koje su utvrđene nepoštenima i ništetnima, uvažavajući pri tome i utvrđena prava i obveze stranaka Dodatkom ugovora od 18. siječnja 2016.g., kao i važeću sudsku praksu u istovrsnim predmetima (po ocjeni suda prihvatljivo je pravno shvaćanje izraženo u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 586/2019-14 od 21. prosinca 2022.).

4. Sud je u ponovljenom suđenju tijekom dokaznog postupka pročitao Ugovor o kreditu broj 9012567328 (list 16-21 spisa), otplatni plan (list 22-28 spisa), obavijest o promjeni kamatne stope uz Plan otplate (list 29-77 spisa), pregled uplata po kreditu tužiteljice (list 78-82 spisa), Dodatak Ugovoru o kreditu (list 83-87, list 132-136 spisa), Izvadak otvorenih stavki (list 88 spisa), Konverziju kredita, izračun konverzije kredita, izračun konverzije (list 89-114 spisa), Obavijest o otplati kredita (list 115-120 spisa), Plan otplate od 30.09.2015.g. (list 137-139 spisa), Uvjete poslovanja s građanima - informacije o načinu promjene kamatnih stopa po kreditima građana promjenjivih temeljem odluke nadležnih tijela Banke, Opće uvjete poslovanja tuženika (list 140-148 spisa), presudu Županijskih sudova, odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske (list 149-156, list 169-171, list 177-179, list 277-292 spisa), pročitan je nalaz i mišljenje vještaka Darka Prpića, pročitan je iskaz tužiteljice koja je saslušana kao stranka u postupku.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svakog za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88105, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 153/23, 146/25, dalje: ZPP), ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

5. Predmet ovog spora u ponovljenom suđenju je i zahtjev i za isplatu zatezne kamate na preplaćene iznose od dospijeća do dana konverzije tj. 01. listopada 2015. godine.

6. Između stranaka nije sporno:

- da je tužiteljica sklopila s tuženikom Ugovor o kreditu broj 9012567328 dana 05. lipnja 2007. godine na iznos od 164.057,87 CHF u kunskoj protuvrijednosti sa početno ugovorenom kamatnom stopom od 4,20% na rok od 30 godina tj. 360 mjeseci, stambeni kredit (Ugovor o kreditu – list 16-21 spisa). Nadalje je utvrđeno da je tuženik tijekom ugovorenog vremenskog razdoblja od 31.08.2007. godine primjenjivao ugovorenu kamatnu stopu koja je promjenjiva jednostranom Odlukom banke, tuženika,
- da je upisano založno pravo na nekretnini tužiteljice radi osiguranja tražbine tuženika (čl. 8. Ugovora o kreditu),
- da su tužiteljica i tuženik sklopili Dodatak Ugovoru o kreditu dana 18.01.2016.g. kojim je konvertiran kredit odobren tužiteljici Ugovorom o kreditu od 05.06.2007. godine (list 132-136 spisa),
- da je tužiteljica prijevremeno otplatila kredit (list 115 spisa).

7. Tuženik u tijeku postupka ističe kao u odgovoru na tužbu da tužiteljica nema pravni interes voditi ovaj postupak jer je sklapanjem novog ugovora (Dodatka Ugovoru o kreditu) prijašnji

Ugovor o kreditu prestao postojati pa tužiteljica ne može zahtijevati preplaćene iznose na temelju ugovora koji više ne postoji uključujući i ono što je možebitno stečeno bez pravne osnove jer su sva plaćanja uključujući i preplaćene iznose obuhvaćena novim Ugovorom o kreditu.

Sud je ocijenio navode tuženika kao neosnovane to iz razloga jer konverzijom kredita nije prestao važiti Ugovor o kreditu koji su tužiteljica i tuženik sklopili 05. lipnja 2006. godine, jer su sklapanjem Dodatka Ugovora o kreditu ugovorne strane, ovdje tužiteljica i tuženik, samo izmijenili njegove odredbe u pogledu valute obveze i kamatne stope, te je utvrđena visina preostalog iznosa glavnice i u slučaju pretplate postignut sporazum o toj pretplati, pri čemu je tužiteljica kao korisnik kredita morala prihvatiti ponuđeno, time da tuženik na kojem je teret dokaza (čl221.a. ZPP-a) nije dostavio dokaz niti je dokazao da bi tužiteljici ponudio kamate na korištenje pretplaćenog iznosa. Nadalje prema stajalištu ovog suda sama činjenica da je tužiteljica potpisala Dodatak Ugovora o kreditu ne znači da joj je dug namiren ili da je ona izgubila pravni interes za utvrđenje da su pojedine odredbe Ugovora o kreditu ništetne, budući da je tek utvrđenjem ništetnosti pojedinih njegovih odredaba za tužiteljicu kao „potrošača“ nastalo subjektivno pravo na restituciju svih neosnovano isplaćenih iznosa tuženiku do kojih je došlo temeljem nepoštenih i ništetnih Ugovornih odredaba. Nadalje sklapanjem Dodatka Ugovara o kreditu samo se izjednačio položaj tužiteljice kao korisnika kredita u valuti CHF s položajem u kojem bi ista bila da je Ugovorom o kreditu utanačeno korištenje kredita u valuti EUR, pri čemu niti odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 120/15) na temelju kojih je i zaključen Dodatak Ugovora nije regulirana pravna sudbina onih odredaba kojima se u ugovorima o kreditima koji su izraženi u valuti CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, niti je propisano na koji način bi se trebala riješiti eventualna ništetnost takvih odredaba koja bi nastupila zbog toga što bi banke bez prethodnog dogovaranja sa korisnicima kredita same tj. nepošteno mijenjale prvobitno ugovorene kamatne stope, pa tužiteljici pripada pravo da unatoč sklopljenom Dodatku Ugovora o kreditu (izvršenoj konverziji) potražuje od tuženika isplatu razlike u preplaćenom iznosu koja bi nastala zbog neosnovanog povećanja prvobitno Ugovorene kamatne stope i ugovorene valutne klauzule, ukoliko ona postoji unatoč zaključenom Dodatku Ugovora o kreditu, a koja pretpostavka je u konkretnom slučaju ostvarena.

8. Nadalje u odnosu na navode tuženika da se u ovoj pravnoj stvari ne primjenjuje stajalište viših sudova na koje se poziva tužiteljica u tužbi i tijekom postupka jer da je tužiteljica podnijela tužbu radi stjecanja bez osnove, a ne naknade štete sud je takve navode ocijenio kao neosnovane.
U smislu odredbe čl. 118. ZZP/14 – koji je bio na snazi u vrijeme kad je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu postala pravomoćna – odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 106. stavka 1. ovog zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 106. stavka 1. Zakona obvezuje ostale sudove u postupku koji je potrošač osobno pokrenuo radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.
Identično je bilo propisano i ranijim ZZP/07 – koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja kolektivne tužbe – tj. čl. 138.a kojim je propisano da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz članka 131. stavka 1. ovoga zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz članka 131. stavka
1. ovoga zakona obvezuje sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

Također je i odredbom članka 502.c ZPP-a propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga zakona da su određenim postupanjem povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi, u kojem će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Imajući u vidu smisao sudske zaštite kolektivnih interesa potrošača, ovaj sud smatra da pravna utvrđenja iz presude povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača valja primijeniti u svim parnicama koje potrošači individualno pokreću protiv trgovaca radi ostvarenja svojih prava koja su im povrijeđena na način kako je to utvrđeno u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava, dakle ne samo u postupcima radi naknade štete, već i u svim parnicama u kojima se zahtjev za isplatu temelji upravo na utvrđenju ništetnosti pojedine ugovorne odredbe, koju je ništetnost sud već utvrdio u postupku radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. U suprotnom bi tumačenju takva deklaratorna presuda sama po sebi ostala bez konkretne svrhe tj. mogućnosti da na temelju iste individualni potrošač ostvari zaštitu svojih prava s obzirom da bi potrošač iste činjenice odnosno tvrdnje o ništetnosti ugovornih odredbi (tj. povredi njegovih interesa i prava) ponovno morao dokazivati u individualno pokrenutom postupku. Upravo na ovakav smisleni način tumačenja zakonskih odredbi upućuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015., kad obrazlaže aktivnu legitimaciju tužitelja u tom postupku za podnošenje tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, naglašavajući da zakonske odredbe nisu same sebi svrha, već se donose u svrhu uređenja određenog pravnog područja i pravnih odnosa koji u njemu nastaju, a u primjeni donesenih propisa one se trebaju tumačiti smisleno, polazeći od volje zakonodavca, ali uvijek imajući na umu svrhu kojoj su one namijenjene, kao i učinak koji se njihovom primjenom postiže. Na isti način ovdje citirane zakonske odredbe tumači i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u obrazloženju svoje presude broj: Pž-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. navodeći da se pojedini potrošači, u slučaju postojanja osuđujuće odluke, u postupku individualne pravne zaštite, radi naknade štete, izmjene ugovora ili slično, mogu pozvati na sadržaj odluke iz postupka zaštite kolektivnih interesa i prava.

9. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka ističe prigovor zastare kojem prigovoru se tužiteljica protivi. Kako je potvrđeno stajalište ovog suda da prigovor zastare tuženika nije osnovan i odlukom Županijskog suda u Sisku poslovni broj Gž-1022/2024-3 to sud nije ponovno ocjenjivao prigovora zastare tuženika u ponovljenom suđenju.

10. Uvidom u Dodatak Ugovora o kreditu dana 118.01.2016. godine (dalje: Dodatak Ugovora o kreditu) utvrđeno je da su ugovorne strane (tužiteljica i tuženik) isti sklopili sukladno Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 75/2009, 112/2012, 143/2013, 147/2013, 78/201 5 i 102/2015, dalje: ZPK) zajedno sa svim njegovim izmjenama i dopunama na temelju pisanog izračuna konverzije te se istim regulira konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, da početno odobrena glavnica kredita u kunama s valutnom klauzulom u EUR izračunata po tečaju primjenjivom na dan isplate kredita iznosi 86.339,86 EUR, da je tužiteljica iznos od 9.033,97 EUR preplatila te je utvrđeno da sukladno izračunu konverzije stanje glavnice kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30.09.2015. godine prije provedbe konverzije iznosi 85.824,99 EUR u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Banke te da pretplate na dan 30.09.2015. godine iznosi 165,99 EUR, i da će se ukupan iznos preplate u visini od 70.264,69 kn koristiti za budući anuitete u valutnoj klauzuli u EUR (čl. čl. 3., čl. 4. čl., 5. i čl. 6. Dodatka Ugovora o kreditu). Nadalje su stranke člankom 6. Dodatka

Ugovora o kreditu utvrdile visinu kamatne stope od 5,56% godišnje, promjenjiva, a koja kamatna stopa se primjenjuje od 01. listopada 2015. godine. Nadalje je sud utvrdio iz sadržaja Dodatka Ugovora o kreditu da je isti sastavljen prema odredbama ZID Zakona o potrošačima (čl.4. i čl. 5. – otplata kredita, datum dospijeća mjesečnih anuiteta, prijenos kreditne partije u valutu EUR u poslovnim knjigama tuženika, čl. 6. – troškovi vezani za zaključenje ugovora, čl.7., čl.8., čl.9., čl.10., čl.11.- način izračuna mjesečnih anuiteta, dospjelost tražbine, klauzula ovršnosti, obavijest korisnika kredita (tužitelja) o stanju kredita i obavještavanju tužitelja o promjeni kamatne stope). Člankom 10. Dodatka Ugovora o kreditu tužiteljica izjavljuje da joj je tuženik kao kreditor prije sklapanja Dodatka Ugovoru o kreditu pružio odgovarajuća pojašnjenja te pravovremeno pružio i pojasnio sve informacije sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju a isto tako ju je upozorio na rizik promjene tečaja (valutni rizik) koji može nastati zbog promjene tečaja valute EUR.

11. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica zahtijeva povrat preplaćenih iznosa s osnova valutne klauzule i promjenjive kamatne stope.

12. Prema stajalištu ovog suda navodi tuženika u odnosu na osnov tužbenog zahtjeva nisu osnovani. Naime odredbom čl. 19.c Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju propisan je način izračuna konverzije kredita, te je stavkom 1. propisano da konverzija kredita podrazumijeva konverziju radi promjene valute odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i izračunava se na način da se:

1. na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se iznosom početno odobrene glavnice smatra iznos koji je zadužen u poslovnim knjigama vjerovnika, a koji iznos može biti veći od isplaćenog iznosa zbog tečajne razlike zbog kupoprodaje deviza prilikom isplate kredita,

2. umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu, uvažavajući smanjenja kamatnih stopa, tečaj ili uvjete odobrene određenim istovrsnim skupinama potrošača temeljem dobi, namjene kredita, iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF,

3. početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom izračunatim u skladu s točkama 1. i 2. ovoga stavka, i na temelju kojeg se izračunavaju novi obroci odnosno anuiteti u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, uzimajući u obzir sve izmjene ugovornih uvjeta koji se odnose na iznos, namjenu i rokove

dospijeća glavnice te iznos, vrstu i razdoblje promjene kamatnih stopa i ostale promjene koje su tijekom trajanja ugovora o kreditu uvjetovale izmjenu početno utvrđenog otplatnog plana i obroka odnosno anuiteta,

4. iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke 3. ovoga stavka, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate.

13. U tijeku postupka sud je utvrdio da je tužiteljica sklopila s tuženikom Ugovor o kreditu broj 9012567328 dana 05. lipnja 2007. godine na iznos od 164.057,87 CHF u kunskoj protuvrijednosti sa početno ugovorenom kamatnom stopom od 4,20% na rok od 30 godina tj. 360 mjeseci, da je tuženik tijekom ugovorenog vremenskog razdoblja od 31. srpnja 2007. godine do 31. kolovoza 2007. godine primjenjivao ugovorenu kamatnu stopu u visini od 4,20%, potom je mijenjao kamatnu stopu od 31. kolovoza 2007.g. do 31. prosinca 2007.g. na 5,20%, od 31. prosinca 2007.g. do 31. siječnja 2008.g. na 5,35%, od 29. veljače 2008.g. do 31. prosinca 2008.g. na 6,10%, od 31. siječnja 2009.g. do 30. lipnja 2009.g. na 6,00%, od 31. srpnja 2009.g. do 31. prosinsa 2009.g. na 6,05% od 31. prosinca 2009.g. do 30. lipnja 2010.g. u visini od 6,10%, od 31. srpnja 2010.g. do 31. listopada 2010.g. u visini od 6,05%, od 30. studenog 2010.g. do 30. travnja 2011.g. u visini od 5,70%, od 31. svibnja 2011.g. do 31. srpnja 2011.g. u visini od 5,45%, od 31. kolovoza 2011. do 31. prosinca 2013.g. u visini od 5,20%, a od 31. siječnja 2014.g. u visini od 3,23%.

14. Iz sadržaja Dodatka Ugovora o kreditu na temelju kojeg je provedena konverzija ne proizlazi da bi tužiteljica pristala slobodnom voljom niti da je sporazumno s tuženikom kako to tvrdi tuženik pristala da se iznosi uplaćeni s osnova ništetnih odredbi Ugovora o kreditu broj 9012567328 kojima je bila regulirana valutna klauzula uračuna u Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF od 30.09.2015. godine niti je tuženik na kojem je teret dokaza (čl.221. a ZPP-a) takvu činjenicu dokazao niti je predložio provođenje dokaznog postupka na takvu okolnost, a u odnosu na tužiteljicu ista je bila prisiljena pristati na takvo uračunavanje kako bi potpisala Dodatak Ugovoru o kreditu. Nadalje tuženik nije dokazao niti je predložio provođenje dokaznog postupka na okolnost utvrđivanja da bi se tužiteljica odrekla svojih prava da ostvaruje pravo na povrat uplaćenih iznosa s osnova ništetne odredbe Ugovora o kreditu tj. valutne klauzule i ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi kojom se visina kamatne stope mijenja jednostranom odlukom banke za koje ugovorne odredbe je utvrđeno odlukama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Vrhovnog suda Republike Hrvatske da su ništetne. Ovaj sud ističe kako odredbom čl. 19.c točka 4. ZID ZPK nije propisano da bi se uplate s osnova ništetnih ugovornih odredbi prilikom konverzije uračunavale u iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (čl.19.c.točka 4. ZID ZPK). U konačnici prema odredbi čl. 19.c. ZID ZPK točkom 1.-3. zakonodavac je propisao kako se konverzija provodi na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u

kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita (točka 1.) dočim u točki 2. čl. 19.c. ZID ZPK zakonodavac propisuje da se umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu te u točki 3. čl. 19.c. ZID ZPK propisano je da početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom.

15. U ovoj pravnoj stvari tuženik na kojem je teret dokaza nije dokazao da bi tužiteljici pojasnio temeljem kojih parametara se mijenjala visina kamatne stope ugovorene Ugovorom o kreditu niti da je tužiteljica bila upoznata s rizikom ugovaranja kredita s valutnom klauzulom kojom je glavnica vezana uz valutu švicarski franak. Slijedom navedenog tuženik je jednostrano bez suglasnosti tužiteljice uračunao sve uplate, dakle i one koje je izvršio temeljem ništetnih odredbi i unosio u otplatni plan.

Na temelju nalaza i mišljenja vještaka Darka Prpića od 05. ožujka 2021. godine koji nalaz i mišljenje je sud u cijelosti prihvatio utvrđeno je da je tuženik proveo konverziju na način da konverzijom kredita iz valutne klauzule u CHF u valutnu klauzulu u EUR kod izračuna konverzije su uzete sve uplate tužiteljice.

16. Sud ističe kako je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 18/2018 od 26. svibnja 2018. godine zauzeto stajalište da i nakon sklapanja sporazuma o konverziji kredita nema zapreke da se utvrđuje ništetnost odredbi ugovora o kreditu te da treba imati u vidu da je do sklapanja sporazuma o konverzije bio na snazi osnovni Ugovor o kreditu koji je proizvodio pravne učinke, a koji pravni učinci se upravo odnose na ispunjavanje obveza korisnika kredita temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Imajući u vidu stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske sud je ocijenio kao neosnovane navode tuženika da tužiteljica neosnovano zahtjeva isplatu s osnova ništetnih odredbi ugovora o valutnoj klauzuli jer da je tuženik ništetne odredbe zamijenio novim odredbama provedenom konverzijom kredita. Nadalje sud ističe kako je prethodno navedeno i obrazloženo da tuženik na kojem je teret dokaza nije dokazao u tijeku ovog postupka niti je dostavio dokaz na okolnost utvrđivanja činjenice da se promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula uračunava u Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF od 30.09.2015. godine uz suglasnost tužiteljice.

Pri tom je sud imao u vidu i presudu Europskog suda za ljudska prava broj C-118/17 od 14. ožujka 2019. godine u kojem je izraženo stajalište kako činjenica da su određene ugovorne odredbe putem zakona bile proglašene nepoštenim i ništavim te zamijenjene novim odredbama da bi se održao postojeći ugovor na snazi ne može imati za učinak smanjenje zaštite zajamčene potrošačima. Nadalje ovaj sud je imao u vidu i izraženo stajalište Europskog suda za ljudska prava u odluci broj C-452/18 od 09. srpnja 2020. godine u kojoj odluci se navodi „…da članak 6.stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se ne protivi mogućnost da odredba ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, a za koju se u sudskom postupku može utvrditi da je nepoštena, valjano bude predmet ugovora o obnovi između tog prodavatelja robe ili pružatelje usluga i tog potrošača, kojim se potonji odriče učinka do kojih bi dovelo proglašavanje te odredbe nepoštenom pod uvjetom da to

odricanje rezultat je slobodnog i informiranog pristanka potrošača…“. Nadalje se navodi „Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 u vezi s točkom 1. Podtočkom (q) njezina Priloga, kao njezin članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da:
- odredba sadržana u ugovoru koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač kako bi razriješili postojeći spor, a kojom se potrošač odriče isticanja pred nacionalnim sudom zahtjeva koje bi mogao istaknuti da nema te odredbe, može se smatrati „nepoštenom“, osobito ako navedeni potrošač nije mogao raspolagati relevantnim informacijama koje bi mu omogućile shvaćanje pravnih posljedica koje za njega iz te odredbe proizlaze;..“

17. Nadalje prema mjerodavnoj praksi Europskog suda za ljudska prava i u predmetu C186/16 navodi se da kod obveza banaka prema korisnicima kredita nije dovoljno da je odredba jasna i razumljivo sastavljena već je nužno potrošaču ponuditi dovoljno informacija kako bi mogli donijeti razborite odluke, a koje informacije tuženik nije pružio tužitelju niti je tuženik dokazao da bi tužitelju pružio dovoljno informacija kako bi mogao shvatiti ekonomske posljedice svoje odluke. Nije sporno da je tuženik proveo konverziju kako je to propisano ZID ZPK, a u ovom konkretnom slučaju imajući u vidu stajališta Europskog suda za ljudska prava i Vrhovnog suda Republike Hrvatske tuženik na kojem je teret dokaza nije dokazao da bi tužiteljicu informirao kako uplaćene iznose s osnova ništetnih odredbi Ugovora o kreditu će uračunavati u otplatu mjesečnih anuiteta („zatvaranje mjesečnih anuiteta“) za kredit u valuti EUR koji su izračunati u otplatnom planu (simulirani otplatni plan) sve do 30.09.2015.godine niti da bi o istome postigao sporazum s tužiteljicom. Slijedom navedenog sud je ocijenio kao neosnovane navode tuženika kako tužiteljica je postavila zahtjev za povratom preplaćenih iznosa s osnova Ugovora o kreditu koji nije više na snazi.

18. Između stranaka nije sporno da su tužiteljica i tuženik kao ugovorne strane sklopile dana 05. lipnja 2007. godine Ugovor o kreditu temeljem kojeg je tuženik odobrio i isplatio tužiteljici kredit u visini od 164.057,8 CHF u kunskoj protuvrijednosti (stambeni kredit). Nije niti sporno da se mijenjala vrijednost valute CHF do dana konverzije. Sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

19. Sud je po prijedlogu tužitelja proveo dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po Darfin d.o.o., vještak Darko Prpić. Na temelju uvida u dokumentaciju koja prileži u spisu i nalaza i mišljenja vještaka od 05. ožujka 2021. godine (list 192232 spisa) sud je utvrdio da je početno ugovorena kamatna stopa 4,20% te je sačinjen otplatni plan po tuženiku temeljem početne kamatne stope od 4,20%. Vještak u mišljenju navodi da tijekom otplate kredita, uplate tužiteljice su bile neredovite i da u trenutku konverzije (30.09.2015.g.) dospjelo stanje duga iznosilo je 13.364,94 kn. Nadalje navodi da ukupna razlika između mjesečnih anuiteta prema ugovoru o kreditu, da se kamatna stopa nije mijenjala sukladno odlukama o kamatnim stopama tuženika iznos mjesečnih anuiteta prema obračunu tuženika iznosi 11.104,62 CHF odnosno kunska protuvrijednodt iznosi 59.345,28 kn primjenjom srednjeg tečaja kreditora na dan plaćanja. Nadalje navodi da ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 95.074,44 kn, za anuitete koje je Nalazom utvrđen više uplaćen iznos. Vještak navodi da razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije, iznosi 53.992,22 kn, time da utvrđena preplata tužiteljice po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na

anuitete po kreditu u EUR na dan 30.09.2015.g. iznosi 68.996,95 kn. Vještak u zaključku navodi da rekapitulacija potraživanja tužiteljice umanjena za uplatu iz konverzije iznosi uračunavajući preplatu do dana konverzije (s osnova valutne klauzule i promjenjive kamatne stope i priznate preplate iz konverzije) iznosi ukupno 138.714,98 kn.
Nalaz i mišljenje vještaka sud je u cijelosti prihvatio, jer je dano na jasan i određeni način, u skladu s pravilima struke. Tužiteljica nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka. Tuženik nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

20. U tijeku postupka tužiteljica navodi da iz presude i rješenja Županijskog suda u Sisku poslovni broj Gž-1022/2024-3 od 23. travnja 2025. godine proizlazi da je potrebno prihvatiti pravno shvaćanje iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev 586/2019 od 21. prosinca 2022. godine pa iz tog razloga predlaže dopunu vještačenja sa zadatkom vještaku utvrditi zateznu kamatu na svaki preplaćeni iznos od dospijeća do dana konverzije tj. 01.10.2015. te da utvrdi da li je kod konačne otplate kredita razlika glavnice iz čl. 5. Dodatka Ugovora uračunata u konačnu prijevremenu otplatu kredita. Tuženik se ne protivi dokaznom prijedlogu tužiteljice.

21. Sud je dopustio dopunu vještačenja kako to predlaže tužiteljica iako je Županijski sud u Sisku vratio predmet na ponovno suđenje u stadij glavne rasprave.
Odredbom čl. 191. stavak 2. ZPP-a propisano je ako tužitelj preinačuje tužbu tako da zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe iz iste činjenične osnove zahtijeva drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti dočim je stavkom 3. čl. 1919. ZPP-a propisano da tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio pravnu osnovu tužbenog zahtjeva, ako je smanjio tužbeni zahtjev ili ako je promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode tako da zbog toga tužbeni zahtjev nije promijenjen.

Prema stajalištu ovog suda u ovoj konkretnoj pravnoj stvari nedopuštanjem dopunskog vještačenje tužiteljici se nameće ograničenje prava na pristup sudu i pravično suđenje zajamčenom odredbom čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine – Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99-pročišćeni tekst, 8/99 – ispr., 14/02 i 1/06; dalje Konvencija). Naime u svakom pojedinom slučaju primjenom testa razmjernosti potrebno je ispitati je li takvim ograničenjem narušena sama bit toga prava, odnosno dolazi li do povrede prava na pristup sudu. Tako u situaciji kada tužiteljica u vrijeme podnošenja tužbe nije znala niti je mogla znati koje će pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske biti zauzeto u sporovima koje su pokrenuli individualnim tužbama potrošači to nije niti predložila provođenje dokaza knjigovodstveno financijskim vještačenjem kako bi sud utvrdio visinu zatezne kamate na svaki preplaćeni iznos od dospijeća do dana konverzije. Tužiteljici nije moglo biti poznato niti stajalište Županijskog suda u Sisku koje je zauzeto u žalbenom postupku u ovoj konkretnoj pravnoj stvari, posebno imajući u vidu da viši sudovi nisu imali ujednačeno stajalište u odnosu na prava potrošača koji to svoje pravo su temeljili na odlukama donesenim u kolektivnom sporu. Pri tome niti Vrhovni sud u proširenom sastavu nije zauzeo jedinstveno stajalište u odnosu na prava potrošača koja bi im pripadala nakon što su prihvatili konverziju kredita, a koje prihvaćeno stajalište nije obvezujuće za sudove jer nije doneseno stajalište na općoj sjednici sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Slijedom navedenog nedopuštanjem dopunskog vještačenja koje tužiteljica predlaže nakon što je zaprimila odluku Županijskog suda u Sisku rezultiralo bi povredom prava tužiteljice na pristup sudu.

22. Na okolnost utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva, imajući u vidu stajalište Županijskog suda u Sisku u odnosu na osnov tužbenog zahtjeva sud je proveo dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem. Vještak Darko Prpić u nalazu i mišljenju od 08.07.2026. godine (list 372-274 spisa) u mišljenju navodi da ukupno zatezne kamate iznose 9.040,86 EUR. Nadalje vještak navodi u mišljenju da prema dokumentaciji dostupnoj u spisu kod konačne otplate kredita preplata utvrđena konverzijom iz čl. 5. Dodatka Ugovora (list 132 spisa), u iznosu od 9.199,96 EUR odnosno po srednjem tečaju Banke na dan 30.09.2015. godine iznosi 70.264,69 HRK, je uračunata u konačnu prijevremenu otplatu kredita koja je izvršena na dan 27.04.2016. godine. Prema knjigovodstvenoj kartici na listu 218 spisa (konto 262013) je razvidan iznos preplate utvrđen konverzijom u iznosu od 70.264,69 HRK na dan 21.01.2016. godine. Prilikom prijevremene otplate kredita na dan 27.04.2016. godine je iskorišten preostali iznos preplate utvrđene konverzijom u iznosu od 63.785,31 HRK. Na listu 225 spisa (konto 2632) je razvidno da prilikom prijevremene otplate kredita 27.04.2016. je izvršena „uplata“ u iznosu od 8.527,45 EUR, koji u potpunosti odgovara preostalom iznosu preplate utvrđene konverzijom u iznosu od 63.785,31 HRK.

Pismenu dopunu nalaza i mišljenja vještaka Darka Prpića sud je u cijelosti prihvatio, jer je dano na jasan i određeni način, u skladu s pravilima struke. Tužiteljica nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka. Tuženik nema primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

23. Nakon provedene dopune knjigovodstveno-financijskog vještačenja tužiteljica podneskom od 04. kolovoza 2026. godine ostaje kod tužbenog zahtjeva kojim zahtjeva isplatu preplaćenih iznosa s osnova ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u visini iznosa od 12.618,55 EUR sa zateznim kamatama te isplatu iznosa u visini od 7.876,47 EUR sa zateznim kamatama, kao i dijela tužbenog zahtjeva kojim zahtjeva isplatu razlike glavnice u visini iznosa od 7.073,10 EUR sa zateznom kamatom. Tužiteljica postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjeva te zahtijeva isplatu zateznih kamata na preplaćene iznose u visini od 9.040,86 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 01. listopada 2015. godine do isplate.
Tuženik podneskom od 03. rujna 2026. godine protivi se djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva, ne pristaje na takvo djelomično povlačenje, poziva se na stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa sjednice Građanskog odjela održane dana 26. travnja 2021. godine broj Su IV-16/21-8.

24. U odnosu na navode tuženika kojim se protivi smanjenju tužbenoga zahtjeva sud je takve navode tuženika kojim se protivi djelomičnom povlačenju tužbe ocijenio kao neosnovane, imajući u vidu da odredbom čl. 191. stavak 3. ZPP-a jasno je propisano da tužba nije preinačena ako je među inim tužitelj smanjio tužbeni zahtjev. Pri tome sud ističe kako tužiteljica nije smanjila tužbeni zahtjev kako to smatra tuženik već je uz postojeći tužbeni zahtjev istaknula novi tužbeni zahtjev (eventualno kumulirani tužbeni zahtjev) a kojoj preinaci tužbenog zahtjeva se tuženik ne protivi, niti se istoj može protiviti imajući u vidu čl. 191. stavka 2. ZPP-a.
Slijedom navedenog sud je dopustio preinaku tužbe i tužbenog zahtjeva kao u izreci ovog rješenja te je dopustio preinaku isticanjem novog tužbenog zahtjeva uz postojeći. Sud pri tome ističe kako i Ustavni sud u svojoj odluci broj U-III-4474/2019 od 29. ožujka 2022.g. navodi da ograničenja ne smiju umanjiti pristup sudu na takav način ili do takve mjere da time bude narušena sama bit "prava na sud" (v., na primjer, odluku Ustavnog suda broj: U-III-215/2016 od 19. prosinca 2017.). Nadalje Ustavni sud navodi "… ograničenje neće biti spojivo s pravom na pošteno suđenje ako ne teži legitimnom cilju te ako ne postoji razuman odnos razmjernosti

između upotrijebljenih sredstava i legitimnog cilja koji se nastoji ostvariti (usporedi, na primjer, predmet ESLJP-a *Stanev protiv Bugarske* [Vv], br. 36760/06, § 230, presuda od 17. siječnja 2012.)…" Pri tome je sud imao u vidu i odluku Europskog suda za ljudska prava u predmetu Vugdelija protiv Republike Hrvatske (Zahtjev br. 14692/18) od 20. veljače 2024. u kojem je zauzeto istovjetno stajalište o pravu pristupa sudu.

Nadalje sud ističe kako odluke Europskog suda za ljudska prava su obvezujuće za ovaj sud. U ovoj konkretnoj pravnoj sud nije primijenio stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odnosu na navode tuženika kojim se protivi smanjenju tužbenog zahtjeva jer isto nije niti primjenjivo jer tužitelj svoj prvotni tužbeni zahtjev nije smanjio kako to tvrdi tuženik.

25. Sud je u ovom postupku imao u vidu uputu Županijskog suda u Sisku kao i stajalište Županijskog suda u Sisku koje je zauzeto u odluci poslovni broj Gž-1022/2024-3 od 23. travnja 2025. godine. Županijski sud u Sisku navodi da je pogrešno stajalište ovog suda da zbog ništetnosti ugovornih odredbi u osnovnom Ugovoru, bez obzira na sklapanje Dodatka ugovora o kreditu, tužiteljica ima pravo na "potpunu restituciju", odnosno isplatu sve razlike anuiteta između plaćenih iznosa i početno ugovorene kamatne stope i početnog tečaja CHF kao da Dodatak ugovoru nije sklopljen.

Prema stajalištu Županijskog suda u Sisku zauzetom u odluci poslovni broj Gž-1022/2024-3 od 23. travnja 2025. godine u ovoj pravnoj stvari o pitanju isplate u slučaju konvertiranih kredita valja prihvatiti pravno stajalište izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-586/19 od 21. prosinca 2022. godine.

26. Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-586/19 od 21. prosinca 2022. godine zauzeo je stajalište:
"...31. U skladu s rečenim, u situaciji kada specijalnim propisom o preostalom spornom pitanju ništa nije određeno, a ZZP upućuje na primjenu odredaba ZOO, primjenjuje se taj opći propis, dakle odredba članka 1115. ZOO. Podudarno pravno shvaćanje o primjeni općeg propisa (također ZOO) ako posebnim propisom nije što drugo izrijekom određeno, ovaj je sud zauzeo u nizu svojih odluka (primjerice Rev 1331/16-2 od 23. siječnja 2018. i dr.) te izrazio i kroz pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske Su-IV-270/17-10 od 18. prosinca 2017.

32. Zaključno, na temelju svih iznesenih razloga, na pitanje postavljeno u reviziji u pogledu materijalnopravnih učinaka izvršene konverziji u skladu sa ZID ZPK/15 valja odgovoriti da je obveza kreditora (tuženice) na povrat više plaćenih iznosa (utužene glavnice) po ništetnoj ugovornoj odredbi o načinu promjene ugovorne kamatne stope iz izvornog ugovora o kreditu prestala sklapanjem sporazuma o konverziji kredita iz članka 19.c stavka 1. točke 6. ZID ZPK/15, odnosno zaključivanjem dodatka ugovora o kreditu, međutim ostala je i nadalje obveza plaćanja nepodmirenih pripadajućih zateznih kamata na te pojedinačne iznose obračunatih od dana dospijeća svakog pojedinog iznosa do dana prestanka obveze (izvršenom konverzijom), a koja obveza proizlazi iz odredbe članka 1115. ZOO..."

27. Ovaj sud je odlučivao u ovoj konkretnoj pravnoj stvari prema stajalištu Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-586/19 od 21. prosinca 2022. godine iako odredbom čl. 19.c Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju propisan je način izračuna konverzije kredita pa je stavkom 1. čl. 19.c ZID ZPK propisano da konverzija kredita podrazumijeva konverziju radi promjene valute odnosno valutne klauzule u kojoj je

denominiran i izračunava se na način da se među inim iznosi uplaćeni radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF (osim uplata na ime naplaćenih zateznih kamata, naknada i troškova koji se ne uzimaju u obzir za potrebe izračuna konverzije) pretvore u EUR i u valutnu klauzulu u EUR po tečaju primjenjivom na datum uplate, a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Takvi iznosi pretvoreni u EUR i valutnu klauzulu u EUR predstavljaju osnovu za namirenje obroka odnosno anuiteta u EUR i valutnoj klauzuli u EUR utvrđenih po novom otplatnom planu u EUR i valutnoj klauzuli u EUR iz točke 3. ovoga stavka, pri čemu se poštuje redoslijed namirenja dospjelih obveza sukladno općim uvjetima vjerovnika, ali ne obračunavaju zatezne kamate.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da tužiteljici ne bi pripadala niti zatezna kamata na preplaćene iznose imajući u vidu da prema odredbama Zakona o obveznim odnosima dužnik, ovdje tuženik, je u obvezi platiti zateznu kamatu kada nije ispunio obvezu u vidu plaćanja glavnice, a koja glavnica se ne priznaje u ovoj pravnoj stvari tužiteljici (preplaćeni iznosi).

28. Kako prema stajalištu Županijskog suda u Sisku zauzetom u odluci poslovni broj Gž-1022/2024-3 od 23. travnja 2025. godine treba primijeniti stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto u odluci poslovni broj Rev-586/19 od 21. prosinca 2022. godine to je sud odbio tužbeni zahtjev tužiteljice kao pod točkom I. i II. (zahtjev za isplatom preplaćenih iznosa s osnova valutne klauzule u iznosu od 12.618,55 EUR sa zateznom kamatom i zahtjev za isplatom preplaćenih iznosa s osnova jednostrano promjenjive kamatne stope u iznosu do 7.876,47 EUR sa zateznom kamatom).

Sud je usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice za isplatom zateznih kamata na preplaćene iznose kao pod točkom III. izreke presude, a koji iznos joj pripada imajući u vidu stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske zauzeto u odluci poslovni broj Rev-586/19 od 21. prosinca 2022. godine.

Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je do 31. srpnja 2015. sukladno odredbi čl. 29. st.2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05), a u smislu čl. 1165. ZOO/05, a od 1. kolovoza 2015. temelji se na odredbi čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 78/15.) i čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/22 i 155/23) i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 156/2022).

29. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim tužiteljica zahtjeva isplatu razlike glavnice u visini od 7.073,10 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 28. travnja 2016. godine Županijski sud u Sisku u obrazloženju svoje odluke navodi da tužiteljica ne bi imala pravo na razliku između iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu na dan isplate kredita umanjene za razliku glavnice iz konverzije, već samo na razliku glavnice utvrđene u Dodatku ugovora u članku 5. u iznosu od 9.199,96 eura /70.264,69 kuna koja razlika se trebala koristiti za otplatu budućih anuiteta u iznosu od 50%. Ističe se da je tužiteljica prijevremeno otplatila kredit 27. travnja 2016. godine, a da se vještak financijske struke izjasnio da je ukupna razlika iznosa preostale glavnice iznosila 53.292,22 kune, ali da iz vještačkog nalaza niti iz drugih podataka u spisu nije vidljivo da li je kod konačne otplate kredita razlika glavnice iz članka 5. Dodatka ugovora uračunata u konačnu prijevremenu otplatu kredita,

budući nije mogla biti uračunata u buduće anuitete. Prema uputi Županijskog suda u Sisku ovaj sud u ponovljenom suđenju treba utvrditi sve sporne činjenice u pogledu isplate razlike glavnice.

30. Tužiteljica zahtjev isplatu razlike glavnice u visini iznosa od 7.073,10 EUR/53.292,26 kn. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka sud je utvrdio da razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 53.292,22 kn. Nadalje je utvrđeno na temelju nalaza i mišljenja vještaka da:

- iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije 30.09.2015. prema izračunu konverzije (list 92) iznosi 86.339,86 EUR što u kunskoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan konverzije iznosi 659.420,68 HRK,
- iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan isplate kredita iznosi 137.129,32 CHF što u kunskoj protuvrijednosti po tečaju Banke na dan isplate kredita iznosi 606.128,46 HRK. Razlika između iznosa 659.420,68 HRK i iznosa 437.202,70 HRK je 53.292,22 HRK,
- da je člankom 3. Dodatka Ugovora o kreditu (list spisa 132-134) utvrđena preplata tužiteljice po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 30.09.2015. iznosi 68.996,95 HRK.

31. Tužiteljica navodi kako je uvećanu glavnicu isplatila dana 27.04.2016. godine budući je kredit prijevremeno zatvoren pa stoga potražuje razliku od 53.292,26 kn s kamatama tekućim od dana isplate kredita pa do isplate razlike tužiteljici.

32. Nije sporno između stranaka da je tužiteljica nakon konverzije kredita isplatila kredit u cijelosti što je sud utvrdio i uvidom u dopis tuženika od 05.05.2016.g. i potvrdu o uplati iznosa od 27.04.2016. godine te je tužiteljica uplatila s osnova prijevremene otplate kredita iznos u visini od 560.957,74 kn. Nije niti sporno da je konverzija provedena na dan 30.09.2015. godine te je utvrđeno na temelju nalaza i mišljenja vještaka da je ukupna razlika iznosa glavnice prema početnom otplatnom planu i iznosa preostale glavnice prema konvertiranom kreditu u EUR ukupno 53.292,22 kn.

33. Vještak Darko Prpić u pismenoj dopuni nalaza i mišljenja navodi da prema dokumentaciji dostupnoj u spisu kod konačne otplate kredita preplata utvrđena konverzijom iz čl. 5. Dodatka Ugovora (list 132 spisa), u iznosu od 9.199,96 EUR odnosno po srednjem tečaju Banke na dan 30.09.2015. godine iznosi 70.264,69 HRK, je uračunata u konačnu prijevremenu otplatu kredita koja je izvršena na dan 27.04.2016. godine. Nadalje navodi da prema knjigovodstvenoj kartici na listu 218 spisa (konto 262013) je razvidan iznos preplate utvrđen konverzijom u iznosu od 70.264,69 HRK na dan 21.01.2016. godine. Prilikom prijevremene otplate kredita na dan 27.04.2016. godine je iskorišten preostali iznos preplate utvrđene konverzijom u iznosu od 63.785,31 HRK. Na listu 225 spisa (konto 2632) je razvidno da prilikom prijevremene otplate kredita 27.04.2016. je izvršena „uplata“ u iznosu od 8.527,45 EUR, koji u potpunosti odgovara preostalom iznosu preplate utvrđene konverzijom u iznosu od 63.785,31 HRK.

34. Kako je ukupan iznos preplate utvrđene konverzijom uračunat tužiteljici prilikom prijevremene otplate kredita to tužiteljica neosnovano zahtjeva povrat iznos u visini od 7.073,10

EUR sa zateznom kamatom jer je ukupan iznos preplate tužiteljici iskorišten prilikom prijevremene otplate kredita.

Slijedom navedenog sud je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice kao pod točkom IV. izreke presude.

35. Sud je o troškovima postupka odlučivao sukladno čl. 154. st.2. ZPP-a. Sud nije priznao trošak tuženiku u razmjernom dijelu u kojem je uspio u ovom postupku iako je tužiteljica kao potrošač u konkretnom slučaju djelomično uspjela u sporu, buduće da nije u skladu s načelom djelotvornosti prava EU, da se tužiteljici kao potrošaču naloži snositi troškova postupka ovisno o iznosima koji su joj vraćeni temeljem nepoštene ugovorne odredbe jer ishod postupka koji ovisi samo o neosnovano plaćenim iznosima čiji se povrat nalaže, potrošača može odvratiti od ostvarivanja navedenog prava (Sud Europske unije u predmetu C-224/19 u odluci od 16.07.2020.g.). S druge strane tuženik je trgovac koji se prilikom sklapanja predmetnog ugovora nije vodio načelom savjesnosti i poštenja slijedom čega, prema stajalištu ovog suda, financijski teret snošenja troškova postupka, za njega ne bi bio posebno nepravedan, niti bi predstavljao pretjerani teret. Slijedom navedenog sud je odstupio od mehaničke primjene odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a jer bi nametanje obveze tužiteljici kao potrošaču da snosi troškove postupka ovisno o iznosu koji joj je vraćen s osnova nepoštene ugovorne odredbe, odnosno razrezivanje troškova postupka prema uspjehu u sporu, dovelo do nerazmjernog ograničenja temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje, a u situaciji kada nije izvjesno da bi se takvim odstupanjem od primjene čl. 154. st. 2. ZPP drugoj strani, odnosno tuženiku nametnuo pretjerani teret. Obzirom na navedeno u okolnostima ove pravne stvari legitiman cilj na razuman, odnosno razmjeran način, postići će se tako da se obveže tuženika na snošenje parničnog troška tužiteljici samo u odnosu na tužbeni zahtjev s kojem je uspjela u sporu i to prema vrijednosti predmeta spora tog zahtjeva (9.040,86 EUR) dok će u odnosu na odbijeni tužbeni zahtjev svaka stranka snositi svoj trošak. Pri tome je sud imao u vidu da je tužiteljica realno očekivala da će uspjeti u ovom sporu i da nije mogla predvidjeti koje će stajalište zauzeti o ovom pravnom pitanju viši sudovi.

Tužiteljici je priznat trošak sastava tužbe od 07.06.2019. g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.7. točka 1. OT-a), sastav podneska od 26.11.2019.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 06.12.2019.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 01.10.2020.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), sastav podnesak od 27.04.2023.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 05.05.2023.g. u iznosu od 125,00 EUR (Tbr. 9. točka 3. OT-a), pristup na ročište dana 20.11.2023.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 03.06.2024. g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 27.01.2026. g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), sastav podneska od 04.08.2026.g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 08.09.2026. g. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), ukupno 2.125,00 EUR, te je priznat trošak PDV-a u iznosu od 531,25 EUR, ukupno 2.656,25 EUR, priznat je trošak vještačenja u iznosu od 331,81 EUR, trošak dopune vještačenja u iznosu od 400,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 337,25 EUR, ukupno 3.725,31 EUR.

Tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 19.09.2023. g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. OT-a), jer je punomoćnik tužiteljice dužan dostaviti punomoć, te nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu jer je oslobođena plaćanja sudske pristojbe (čl. 6. Zakona o sudskim pristojbama).

Odluka o zateznim kamatama na parnične troškove od presuđenja do isplate, prema čl.151. stavak 3. ZPP-a.

U Zagrebu, 23. listopada 2026. godine

Sudac:
dr. sc. Ljiljana Matuško Antonić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka na Županijski sud u Sisku.

DNA:

1. tužiteljici po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-93019**

Kontrolni broj: **07c46-d8e3b-20c46**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.